

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 16.10.2013

C(2013) 6628 final

OPENBARE VERSIE

Dit document is een intern document van de Commissie dat louter ter informatie is bedoeld.

**Betreft: Steunmaatregel SA.36556 (2013/N) - Nederland
Anti-afhaakregeling waterschappen**

Excellentie,

Het doet mij genoegen u te kunnen medelen dat de Commissie geen bezwaar maakt tegen deze maatregel.

1 PROCEDURE

- 1) Op 22 juli 2013 heeft Nederland een regeling tot invoering van een korting op de waterzuiveringsheffing aangemeld. Deze regeling was gebaseerd op een eerdere regeling van 2002, die voor een periode van 10 jaar was goedgekeurd bij de Commissiebeschikking van 17 juli 2002 betreffende steunmaatregel N157/2002¹.
- 2) Nederland heeft ingestemd met een verlenging tot 16 oktober 2013 van de termijn voor de vaststelling van een besluit ter zake door de Commissie².

---

¹ PB C 238 van 3.10.2002, blz. 11.

² Overeenkomstig artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 659/1999.

Zijne Excellentie de Heer Frans TIMMERMANS
Minister van Buitenlandse Zaken
Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
NL - 2500 EB Den Haag

2 **BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL**

2.1 **Doel**

- 3) De in de periode 2002-2012 van kracht zijnde regeling had ten doel grote lozers van afvalwater ertoe aan te sporen gebruik te maken van de afvalwaterzuiveringsinstallaties van de waterschappen om het rendement ervan te waarborgen.
- 4) In Nederland zijn 27 waterschappen belast met het kwaliteitsbeheer van regionale wateren. De taken en het gebied van een waterschap worden vastgesteld door het bestuur van de desbetreffende provincie in Nederland. Waterschappen zijn overheidsinstanties en rechtspersonen van publiek recht.
- 5) De Wet verontreiniging oppervlaktewateren (hierna "Wvo" genoemd) reguleert het kwaliteitsbeheer van Nederlandse oppervlaktewateren. Op basis van de Wvo stelt een waterschap een verontreinigingsheffing in. De opbrengsten van deze heffingen worden gebruikt om alle kosten van het waterschap van maatregelen tot het tegengaan en voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren te dekken. Deze kosten hangen vooral samen met de bouw en exploitatie van zuiveringsinstallaties, hetgeen ongeveer 60% van de begrote kosten van de waterschappen uitmaakt. De overige 40% van het budget van de waterschappen wordt gebruikt om de afgifte van vergunningen, monitoring, beleidsvoering en sanering van vervuilde watergronden te financieren.
- 6) Alle zuiveringsinstallaties van de waterschappen zuiveren afvloeiend hemelwater en afvalwater van huishoudens en industrie. De zuiveringsinstallaties worden niet gebruikt voor de zuivering van grondwater.
- 7) Particulieren, bedrijven en overheidsinstellingen die verontreinigd afvalwater lozen, betalen de verontreinigingsheffing. De hoogte van de heffing is afhankelijk van de vervuilingwaarde van de geloosde afvalstoffen. De vervuilingwaarde van het afvalwater wordt uitgedrukt in vervuilingseenheden. Het aantal vervuilingseenheden per huishouden of onderneming wordt bepaald door meting, monsternamen en analyse van afvalwater dat wordt geloosd in het oppervlaktewater of bij de zuiveringsinstallaties van waterschappen.
- 8) Ondernemingen kunnen deze heffing reduceren of vermijden door zelf tot voorzuivering van hun afvalwater over te gaan. De wet biedt hun deze keuzemogelijkheid.
- 9) Volgens Nederland heeft het zelf voorzuiveren van afvalwater echter negatieve gevolgen voor de werking van de openbare afvalwaterzuiveringsinstallaties. Een grote aanvoer van voorgezuiverd afvalwater vermindert het rendement van de installatie, doet de exploitatiekosten ervan toenemen en resulteert uiteindelijk in

een stijging van de kosten van de lozers van afvalwater die aan het systeem blijven deelnemen.

- 10) Wat ten eerste het rendement betreft, zijn deze installaties technisch opgezet om water met bepaalde vervuilingwaarden te zuiveren en voorgezuiverd afvalwater verstoort dat evenwicht, wat uiteindelijk een geringer rendement tot gevolg heeft.
- 11) Ten tweede zouden zonder de grote lozers van afvalwater de zuiveringsinstallaties onderbenut blijven, waardoor schaalvoordelen verloren zouden gaan en de exploitatiekosten zouden stijgen.
- 12) Ten derde, indien grote lozers van afvalwater zouden afhaken, zouden degenen die aan het systeem blijven deelnemen met aanzienlijk hogere heffingen worden geconfronteerd. In dat geval zouden de jaarlijkse afschrijvingskosten van de zuiveringsinstallatie immers door de resterende lozers moeten worden gedragen³. Zonder de grote lozers van afvalwater zou de door die andere gebruikers te betalen heffing toenemen, omdat deze dan ook het deel van de vaste kosten van de zuiveringsinstallaties zou omvatten dat anders door de grote lozers van afvalwater wordt gedragen.
- 13) Een door de Nederlandse autoriteiten gegeven illustratief voorbeeld van het waterschap Rijn en IJssel laat zien dat, zonder de grote gebruikers, de jaarlijkse heffing voor de resterende lozers met bijna 7 % zou stijgen.
- 14) Dit betekent dat andere ondernemingen en huishoudens de heffing zouden zien toenemen, ondanks het feit dat de door hen teweeggebrachte verontreiniging onveranderd blijft. Nederland achtte een dergelijke toename van de heffing zonder dat er van een grotere verontreiniging sprake is, onevenredig.
- 15) De regeling stelt de waterschappen daarom in staat de heffing te verlagen om ondernemingen ertoe aan te sporen ten volle van de openbare installaties gebruik te maken en er aldus voor te zorgen dat het rendement van deze installaties optimaal is en dat de heffing voor het gebruik ervan op een aanvaardbaar peil blijft. Ondernemingen die kunnen aantonen dat zij technisch en financieel in staat zijn hun afvalwater zelf te zuiveren tegen een prijs die lager is dan de heffing, kunnen een korting krijgen.
- 16) De heffing moet altijd hoger blijven dan wat een onderneming zou betalen om haar afvalwater zelf te zuiveren. Bovendien moet de onderneming ten minste 50 % van de heffing betalen.
- 17) De Nederlandse autoriteiten hebben informatie over de toepassing van de regeling van 2002 verstrekt. In het kader van deze regeling hebben ongeveer 50 ondernemingen steun ontvangen. In 2006 is voor het eerst steun verleend. Uit

---

³ De afschrijvingstermijn van de installaties schommelt tussen 30 en 40 jaar.

de informatie blijkt dat jaarlijks minder dan 10 miljoen EUR aan steun is verleend⁴. Het hoogste individuele steunbedrag was 1 383 590 EUR en het laagste 29 031 EUR. Tussen 2006 en 2011 is in totaal 29 miljoen EUR aan steun toegekend.

18) De Nederlandse autoriteiten hebben twee illustratieve voorbeelden verstrekt die aantonen dat de steun er effectief voor zorgt dat grote lozers van afvalwater van openbare installaties blijven gebruikmaken:

- dankzij de lagere heffing in het kader van de regeling heeft het waterschap Rijn en IJssel twee ondernemingen in het openbare systeem kunnen houden die er anders waren uitgestapt;
- in het geval van het waterschap Reest en Wieden hebben twee ondernemingen die subsidies ontvingen, besloten om af te haken en om zelf hun afvalwater te gaan zuiveren omdat het onzeker was of de subsidie verder zou worden verleend.

2.2 Rechtsgrondslag

19) De circulaire voor subsidies als bedoeld in artikel 122d, vijfde lid, aanhef en onderdeel b), van de Waterschapswet.

2.3 De begunstigde

20) De voorwaarden waaraan de begunstigden moeten voldoen om voor de regeling in aanmerking te komen, zijn dezelfde als die welke in het kader van de vorige regeling werden gesteld.

21) De hoeveelheid afvalwater van de onderneming die van de heffingskorting wil profiteren, moet gelijk zijn aan minimaal 5 % van de zuiveringscapaciteit van de installatie of een equivalent aantal vervuilingseenheden. De onderneming moet aantonen dat zij technisch en financieel in staat is haar afvalwater zelf te zuiveren tegen een prijs die lager is dan het heffingstarief. De heffing kan worden verlaagd tot een niveau dat dicht in de buurt ligt van maar nog steeds hoger is dan wat de onderneming zou betalen om haar afvalwater zelf te zuiveren. De begunstigden moeten nog steeds ten minste 50 % van de heffing betalen.

22) Volgens de Nederlandse autoriteiten zullen naar schatting circa 50 ondernemingen, actief in uiteenlopende economische sectoren zoals chemische producten, papier, bier, conserven of frisdranken, steun ontvangen in het kader van de aangemelde regeling.

---

⁴ Het hoogste bedrag dat in het kader van de regeling aan alle begunstigden is toegekend, was 9,09 miljoen EUR in 2007, toen 25 waterschappen kortingen hebben verleend.

2.4 Kosten en looptijd

23) De inkomstenderving voor de Staat wordt op ten hoogste 15 miljoen EUR per jaar geraamd. De regeling zal tot eind 2023 van kracht zijn.

3 BEOORDELING

3.1 Toepasselijkheid van artikel 107, lid 1, VWEU

24) De Commissie heeft nagegaan of artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) op de maatregel van toepassing is. Een maatregel is staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU als aan de volgende vier voorwaarden is voldaan. Ten eerste moet de steun door de Staat zijn verleend of met staatsmiddelen zijn bekostigd. Ten tweede moet de maatregel een selectief voordeel aan bepaalde ondernemingen of bepaalde producties verlenen. Ten derde moet de maatregel het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden. Ten vierde moet de maatregel de mededinging op de interne markt vervalsen of dreigen te vervalsen.

25) De maatregel wordt gefinancierd door waterschappen; dit zijn Nederlandse overheidsinstanties. De regeling is selectief. Zij is immers enkel van toepassing op bepaalde ondernemingen die afvalwater produceren. De regeling kan de concurrentie vervalsen en het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig beïnvloeden omdat de betrokken ondernemingen actief zijn in economische sectoren (zoals chemische producten, papier, bier, conserven of frisdranken) die voor mededinging openstaan en tot handelsverkeer tussen lidstaten aanleiding geven.

26) De steunregeling is derhalve staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU.

3.2 Rechtmatigheid van de steun

27) Door de regeling aan te melden en te bevestigen dat de verlenging ervan door de Commissie moet worden goedgekeurd, is Nederland zijn verplichting uit hoofde van artikel 108, lid 3, VWEU nagekomen.

3.3 Verenigbaarheid van de steun

28) De Commissie heeft onderzocht of de steunregeling op grond van artikel 107, lid 3, onder c), VWEU als verenigbaar met de interne markt kan worden beschouwd. De regeling van 2002 is verenigbaar verklaard ingevolge de in 2001 aangenomen communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu⁵, die in 2008 is vervangen door de nieuwe communautaire richtsnoeren

---

⁵ PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.

inzake staatssteun voor milieubescherming⁶ (hierna de "richtsnoeren" genoemd). Verlagen van milieubelastingen, zoals omschreven in punt 70(14), vallen onder de werkingssfeer van deel 4 van de richtsnoeren van 2008, waarin andere voorwaarden worden gesteld dan in de kaderregeling van 2001. De Commissie moet derhalve beoordelen of de onderhavige maatregel voldoet aan de nieuwe voorwaarden van de richtsnoeren van 2008.

- 29) Bij de beoordeling van de verenigbaarheid moet ook rekening worden gehouden met het bijzondere karakter van de heffing in kwestie. De heffing wordt geïnd om het openbare afvalwaterzuiveringssysteem te financieren. Via de heffing betalen ondernemingen voor de verlening van openbare afvalwaterzuiveringsdiensten. De heffing die het voorwerp van de aangemelde maatregel uitmaakt, voldoet aan de definitie van punt 70(14) van de richtsnoeren. Een belasting wordt als een milieubelasting beschouwd als de belastbare grondslag ervan een duidelijk negatief effect op het milieu heeft. Dat is zeker het geval voor de Nederlandse zuiveringsheffing, aangezien de belastbare grondslag ervan, namelijk vervuild afvalwater, een duidelijk negatief effect op het milieu sorteert.
- 30) Deze heffing is niet geharmoniseerd en moet dan ook overeenkomstig punt 154 van de richtsnoeren aan de punten 155 tot en met 159 van de richtsnoeren worden getoetst.
- 31) Ondernemingen kunnen de betaling van deze heffing vermijden door zelf tot voorzuivering van hun afvalwater over te gaan, wat evenwel negatieve gevolgen heeft voor de werking van de afvalwaterzuiveringsinstallaties. Door kortingen toe te staan, kunnen de waterschappen ervoor zorgen dat grote ondernemingen aan het openbare afvalwaterzuiveringssysteem blijven bijdragen, waardoor het rendement ervan gevrijwaard wordt. De maatregel komt bovendien het systeem als geheel en de overige gebruikers ervan ten goede. Bij de beoordeling is met deze bijzondere kenmerken rekening gehouden.

3.3.1 Milieudoelstelling

- 32) Overeenkomstig punt 151 van de richtsnoeren wordt steun in de vorm van verlagingen van milieubelastingen als verenigbaar aangemerkt op voorwaarde dat deze ten minste indirect bijdraagt tot de verbetering van het niveau van milieubescherming en dat de belastingverlagingen niet ten koste gaan van de nagestreefde algemene doelstelling.
- 33) De regeling sorteert een indirect positief effect op het milieu. Ondernemingen worden ertoe aangespoord van openbare afvalwaterzuiveringsinstallaties gebruik te maken om het rendement van deze installaties op peil te houden. Mocht de

---

⁶ Communautaire richtsnoeren inzake staatssteun voor milieubescherming, PB C 82 van 1.4.2008, blz. 1.

maatregel niet bestaan, dan zouden grote ondernemingen afhaken en zou het rendement van de afvalwaterzuiveringsinstallaties afnemen. Bovendien gaat de maatregel niet ten koste van de nagestreefde algemene doelstelling aangezien ondernemingen nog steeds een stimulans hebben om hun verontreiniging af te bouwen omdat zij een deel van de heffing betalen.

34) Krachtens punt 156 van de richtsnoeren moet informatie over de begunstigden worden verstrekt voor het verrichten van de beoordeling overeenkomstig de punten 157, 158 en 159 van de richtsnoeren. Op basis van de toepassing van de regeling van 2002 hebben de Nederlandse autoriteiten aangegeven dat er 47 potentiële begunstigden zijn. Zij hebben informatie verstrekt over de sectoren waarin deze actief zijn, alsook over het steunbedrag dat de ondernemingen in het kader van deze regeling waarschijnlijk zullen ontvangen.

3.3.2 Noodzakelijkheid van de steun (punten 157 en 158 van de richtsnoeren)

35) Overeenkomstig punt 157 van de richtsnoeren moeten de verlagingen noodzakelijk en evenredig zijn. In punt 158 van de richtsnoeren is bepaald dat de steun als noodzakelijk wordt beschouwd wanneer aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan.

36) Overeenkomstig punt 158, onder a), van de richtsnoeren moeten de regels op grond waarvan de steun wordt verleend objectief en transparant zijn en in beginsel op dezelfde wijze worden toegepast op alle begunstigden wanneer zij zich in dezelfde feitelijke toestand bevinden.

37) In dat verband zij erop gewezen dat alleen ondernemingen die een negatief effect op de optimale benutting van de afvalwaterzuiveringsinstallaties sorteren, van de steunmaatregel kunnen profiteren. Welke ondernemingen dat zijn, wordt bepaald aan de hand van het objectieve criterium dat de lozingen van afvalwater door de onderneming in kwestie ten minste 5 % van de zuiveringscapaciteit van de installatie moeten uitmaken. Ten tweede moet de betrokken onderneming aantonen dat zij technisch en financieel in staat is haar afvalwater zelf te zuiveren tegen een prijs die lager is dan het heffingstarief. Elke onderneming die aan deze criteria voldoet, kan de verlaging aanvragen.

38) Er is derhalve voldaan aan de voorwaarde van punt 158, onder a), van de richtsnoeren.

39) In punt 158, onder b), van de richtsnoeren is bepaald dat de milieubelasting zonder verlaging tot een aanzienlijke toename van de productiekosten moet leiden. Gezien het feit dat ondernemingen kunnen afhaken en de betaling van de heffing kunnen vermijden, zijn de relevante productiekosten in het onderhavige geval de kosten van de zuivering van het afvalwater.

- 40) De Nederlandse autoriteiten hebben overtuigend bewijs geleverd dat de begunstigden hun kosten voor de zuivering van het afvalwater sterk zouden zien toenemen als er geen subsidies worden verstrekt. De Nederlandse autoriteiten hebben een representatief voorbeeld gegeven van het waterschap Rijn en IJssel, waarbij twee ondernemingen die subsidies ontvangen, hun kosten om hun afvalwater zelf te zuiveren hebben opgegeven. Deze kosten zouden jaarlijks op respectievelijk 1 273 077 EUR en 816 000 EUR uitkomen. De kosten die zij voor de volledige zuivering van hun afvalwater door het waterschap zouden moeten betalen, bedragen respectievelijk 1 980 342 EUR en 1 260 000 EUR. Zonder de heffingskorting zouden de zuiveringskosten dus respectievelijk 55,6 % en 54,5 % hoger liggen dan de kosten om het afvalwater zelf te zuiveren.
- 41) Een dergelijke stijging zet ondernemingen er dan ook toe aan hun afvalwater zelf te zuiveren. Een ander voorbeeld dat de Nederlandse autoriteiten hebben verstrekt, had betrekking op het waterschap Reest en Wieden en toont aan dat ondernemingen daadwerkelijk uit het openbare afvalwaterzuiveringssysteem stappen en zelf tot zuivering van hun afvalwater overgaan. In dat voorbeeld hebben twee ondernemingen die subsidies ontvingen, besloten om af te haken en om zelf hun afvalwater te gaan zuiveren omdat het onzeker was of de regeling zou worden verlengd.
- 42) Als met de specifieke aspecten van de zaak rekening wordt gehouden, mag worden aangenomen dat aan de voorwaarde van punt 158, onder b), van de richtsnoeren is voldaan.
- 43) Krachtens punt 158, onder c), van de richtsnoeren mag het niet mogelijk zijn de aanzienlijke toename van de productiekosten die de onverkorte toepassing van de heffing zou teweegbrengen, af te wentelen op de klanten zonder dat dit leidt tot aanzienlijk omzetverlies.
- 44) Het feit dat grote lozers op zoek gaan naar concrete interne alternatieven om de volle heffing niet te hoeven betalen, en deze ook vinden, is een teken dat zij de hogere kosten niet kunnen afwentelen. Anders zouden zij geen middelen besteden aan het zoeken naar alternatieve oplossingen om deze kosten te verminderen. Aangezien ondernemingen echter ook additionele zuiveringskosten moeten maken om hun heffing terug te dringen door hun afvalwater voor te zuiveren, dan wel om voor de heffingskorting in aanmerking te komen, moet bij de toetsing aan de voorwaarde van punt 158, onder c), van de richtsnoeren met de specifieke kenmerken van de onderzochte regeling rekening worden gehouden. In dat verband moet niet alleen met de kosten van de begunstigden rekening worden gehouden, maar ook met de efficiëntie van het systeem als geheel en met de doelstelling van de maatregel.
- 45) De verlenging van de anti-afhaakregeling is ook gerechtvaardigd uit technische noodzaak. Zonder de steun zouden de begunstigden immers uit het systeem

stappen, met alle negatieve gevolgen van dien voor de afvalwaterzuiveringsinstallaties en de resterende gebruikers. Dat geldt voor zowel bestaande als nieuwe (nog te bouwen) installaties.

- 46) De installaties zijn opgezet om water met bepaalde vervuilingwaarden te zuiveren. Een grote aanvoer van voorgezuiverd afvalwater door de ondernemingen die uit het systeem zijn gestapt en hun afvalwater zelf voorzuiveren, verstoort bijgevolg dit evenwicht en vermindert het rendement van de installatie.
- 47) Als de potentiële begunstigden niet aan de kosten van het systeem bijdragen, zouden de installaties onderbenut worden, waardoor de exploitatiekosten ervan zouden stijgen. Een representatief voorbeeld van het waterschap Rijn en IJssel illustreert de gevolgen van het afhaken van twee ondernemingen die subsidies ontvangen. Het waterschap zou een besparing op de exploitatiekosten realiseren omdat het minder water zou moeten zuiveren. Deze besparing zou 26 % van de gedeelde heffingsopbrengsten vertegenwoordigen. Het waterschap zou zich derhalve verplicht zien een bedrag ter grootte van 74 % van de gedeelde heffingskosten op een andere manier te financieren.
- 48) Ook voor nieuwe (nog te bouwen) installaties vormt het mogelijke afhaken van grote lozers van afvalwater een probleem. Zelfs als ondernemingen ervoor kiezen hun afvalwater zelf te zuiveren, komt het gezuiverde water nog steeds in de installatie terecht. De openbare installatie is immers wettelijk verplicht deze hoeveelheid te verwerken. De hoeveelheid water die een installatie te verwerken krijgt, leidt er derhalve toe dat zij nog steeds dezelfde fysieke omvang moet hebben. Als gevolg van het voorgezuiverde afvalwater heeft zij echter een geringer rendement. Om een optimale benutting van de zuiveringscapaciteit van de installatie te garanderen, is het dan ook van belang dat grote lozers van de installatie blijven gebruikmaken om hun afvalwater te zuiveren.
- 49) Bij nieuwe afvalwaterzuiveringsinstallaties moet ook rekening worden gehouden met alle afvalwater dat binnen het onder het waterschap vallende gebied kan worden aangevoerd. De wet schrijft immers voor dat alle afvalwaterzuiveringsinstallaties elke potentiële hoeveelheid afvalwater moeten aankunnen. Dat betekent dat bij de bouw en de omvang van de installatie ook rekening moet worden gehouden met de extra hoeveelheid afvalwater die zou moeten worden gezuiverd in geval van een terugkeer van grote lozers die in het verleden hebben afgehaakt.
- 50) Zonder de steun zou de heffing voor andere gebruikers oplopen om de vaste kosten van de installatie te dekken. Dat houdt in dat de andere ondernemingen een hogere heffing zouden moeten betalen, ondanks het feit dat de door hen teweeggebrachte verontreiniging onveranderd blijft. Ook huishoudens zouden met een hogere heffing worden geconfronteerd. De stijging van de heffing zou

bijgevolg onevenredig zijn omdat de verontreiniging door de andere gebruikers niet toeneemt.

51) In het licht van het bovenstaande is volgens de Commissie derhalve aan de voorwaarde van punt 158, onder c), van de richtsnoeren voldaan.

3.3.3 *Evenredigheid van de steun (punt 159 van de richtsnoeren)*

52) Overeenkomstig punt 159, onder b), van de richtsnoeren wordt de steun als evenredig beschouwd als begunstigden ten minste 20 % van de belasting betalen.

53) De begunstigden zullen ten minste 50 % van de heffing betalen. Bovendien mag de subsidie niet groter zijn dan het verschil tussen de heffing en de kosten van het zuiveren door de onderneming zelf. Ondernemingen hebben nog steeds een stimulans om hun verontreiniging af te bouwen omdat zij meer betalen dan wat zij zouden betalen om hun afvalwater zelf te zuiveren.

54) De steun is derhalve evenredig.

4 CONCLUSIE

55) In het licht van het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat de aangemelde regeling voldoet aan de voorwaarden van de richtsnoeren van 2008 inzake staatssteun voor milieubescherming en verenigbaar is met de interne markt overeenkomstig artikel 107, lid 3, onder c), VWEU.

56) De Commissie zal deze brief publiceren⁷. Ingeval deze vertrouwelijke gegevens mocht bevatten, wordt u verzocht de Commissie daarvan binnen vijftien werkdagen vanaf de ontvangst van dit schrijven in kennis te stellen. Anders wordt aangenomen dat u ermee instemt dat deze brief in zijn geheel wordt gepubliceerd.

Met bijzondere hoogachting,

Voor de Commissie
Joaquín ALMUNIA
Vicevoorzitter

---

⁷ Op <http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>